

	Πνευματικά Σημειώματα Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης	Πνευματικά Σημειώματα: Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονική ἐκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος Ἔτος 1ο / Τεύχος: 43 Πέμπτη 14ῆ Νοεμβρίου 2024 Κοσμᾶ & Λαμμανοῦ Αναργύρων ἐξ Ἀσίας (1ῆ Νοεμβρίου π. ἡμ.)

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακή Ε' Λουκᾶ

Λουκᾶ κεφ. ιστ' 19-31

Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς. πτωχὸς δέ τις ἦν ὄνοματι Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἠλκωμένος καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι ἀπὸ τῶν ψιγίων τῶν πιπτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἔλκη αὐτοῦ. Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν πτωχὸν καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη. Καὶ ἐν τῷ ἅδῃ ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βασάνοις, ὄρᾳ τὸν Ἀβραάμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ. Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραάμ, ἐλέησόν με καὶ πέμψον Λάζαρον ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου, ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζαρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε παρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι· καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς

ἡμᾶς διαπερῶσιν. Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε, πάτερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρός μου· ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς· ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου. Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· ἔχουσι Μωϋσέα καὶ τοὺς προφήτας· ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. Ὁ δὲ εἶπεν· οὐχί, πάτερ Ἀβραάμ, ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν πορευθῆ ἢ πρὸς αὐτούς, μετανοήσουσιν. Εἶπε δὲ αὐτῷ· εἰ Μωϋσέως καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῆ πεισθήσονται.

Μετάφραση

Κάποιος ἄνθρωπος ἦταν πλούσιος, φοροῦσε πολυτελῆ ροῦχα καὶ τὸ τραπέζι του κάθε μέρα ἦταν λαμπρό. Κάποιος φτωχὸς ὅμως, πρὸς τὸν ἔλεγαν Λάζαρο, ἦταν πεσμένος κοντὰ στὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ πλουσίου, γεμᾶτος πληγές, καὶ προσπαθοῦσε νὰ χορτάσει ἀπὸ τὰ ψίχουλα πρὸς τὸ τραπέζι τοῦ πλουσίου. Ἐρχονταν καὶ τὰ σκυλιὰ καὶ τοῦ ἔγλειφαν τὶς πληγές. Κάποτε πέθανε ὁ φτωχός, καὶ οἱ ἄγγελοι τὸν πῆγαν κοντὰ στὸν Ἀβραάμ. Πέθανε κι ὁ πλούσιος καὶ τὸν ἔθαψαν. Στὸν ἄδη πρὸς ἦταν καὶ βασανιζόταν, σήκωσε τὰ μάτια του καὶ εἶδε ἀπὸ μακριὰ τὸν Ἀβραάμ καὶ κοντὰ του τὸ Λάζαρο. Τότε φώναξε ὁ πλούσιος καὶ εἶπε: "πατέρα μου Ἀβραάμ, σπλαχνίσου με καὶ στείλε τὸ Λάζαρο νὰ βρέξει μὲ νερὸ τὴν ἄκρη του δαχτύλου του καὶ νὰ μοῦ δροσίσει τὴ γλῶσσα, γιατί ὑποφέρω μέσα σ' αὐτὴ τὴ φωτιά". Ὁ Ἀβραάμ ὅμως τοῦ ἀπάντησε: "παιδί μου, θυμήσου ὅτι ἐσὺ ἀπόλαυσες τὴν εὐτυχία στὴ ζωὴ σου, ὅπως κι ὁ Λάζαρος τὴ δυστυχία. Τώρα λοιπὸν αὐτὸς χαίρεται ἐδῶ, κι ἐσὺ ὑποφέρεις. Κι ἐκτὸς ἀπ' ὅλα αὐτά, ὑπάρχει ἀνάμεσά μας μεγάλο χάσμα, ὥστε αὐτοὶ πρὸς θέλουν νὰ διαβοῦν ἀπὸ 'δῶ σ' ἐσᾶς νὰ μὴν μποροῦν· οὔτε οἱ ἀπὸ 'κεῖ μποροῦν νὰ περάσουν σ' ἐμᾶς". Εἶπε πάλι ὁ πλούσιος: "τότε σὲ παρακαλῶ, πατέρα, στείλε τον στὸ σπίτι τοῦ πατέρα μου, νὰ προειδοποιήσῃ τοὺς πέντε ἀδελφούς μου, ὥστε νὰ μὴν ἔρθουν κι ἐκεῖνοι σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν

τόπο τῶν βασάνων". Ὁ Ἀβραάμ του λέει: "ἔχουν τὰ λόγια τοῦ Μωυσῆ καὶ τῶν προφητῶν· ἄς ὑπακούσουν σ' αὐτά". "Ὁχι, πατέρα μου Ἀβραάμ", τοῦ λέει ἐκεῖνος, "δὲν ἀρκεῖ· ἀλλὰ ἂν κάποιος ἀπὸ τοὺς νεκροὺς πάει σ' αὐτούς, θὰ μετανοήσουν". Τοῦ λέει τότε ὁ Ἀβραάμ: "ἂν δὲν ὑπακοῦνε στὰ λόγια τοῦ Μωυσῆ καὶ τῶν προφητῶν, ἀκόμη κι ἂν ἀναστηθεῖ κάποιος ἀπὸ τοὺς νεκρούς, δὲν πρόκειται νὰ πεισθοῦν"».

Ἀπόστολος τῆς Κυριακῆς

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολὴ Παύλου Β' 16-20

Εἰδότες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου, διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ. Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιωθῆναι ἐν Χριστῷ εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοί, ἄρα Χριστὸς ἁμαρτίας διάκονος; μὴ γένοιτο. Εἰ γὰρ ἂ κατέλυσα ταῦτα πάλιν οἰκοδομῶ, παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ γὰρ διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθανον, ἵνα Θεῷ ζήσω. Χριστῷ συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκέτι ἐγώ, ζῆ δὲ ἐν ἐμοὶ Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀγαπήσαντός με καὶ παραδόντος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Μετάφραση

Ξέρουμε ὅμως πὼς ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ σωθεῖ μὲ τὴν τήρηση των διατάξεων του νόμου. Αὐτό θὰ γίνει μόνο μὲ τὴν πίστη στὸν Ἰησοῦ Χριστό. Γι' αὐτό κι ἡμεῖς πιστέψαμε στὸν Ἰησοῦ Χριστό, γιὰ νὰ δικαιωθοῦμε μὲ τὴν πίστη στὸ Χριστό κι ὄχι μὲ τὴν τήρηση τοῦ νόμου· γιατί μὲ τὰ ἔργα τοῦ νόμου δὲ θὰ σωθεῖ κανένας ἄνθρωπος. Ἄν ὅμως, ζητώντας νὰ σωθοῦμε ἀπὸ τὸ Χριστό, βρεθήκαμε νὰ εἴμαστε κι ἡμεῖς ἁμαρτωλοὶ ὅπως οἱ

έθνικοί, σημαίνει τάχα πώς ό Χριστός όδηγεϊ στην άμαρτία; Όχι βέβαια! Γιατί, άν ό,τι γκρέμισα τώ ξαναχίζω, είναι σαν να όμολογώ πώς έκανα λάθος όταν τώ γκρέμιζα. Κι άληθινά, με κριτήριο το νόμο, έχω πεθάνει για τή θρησκεία τού νόμου, για να βρω τή ζωή κοντά στο Θεό. Έχω πεθάνει στο σταυρό μαζί με τώ Χριστό. Τώρα πιά δε ζω έγώ, αλλά ζει στο πρόσωπό μου ό Χριστός. Κι ή τωρινή σωματική μου ζωή, είναι ζωή βασισμένη στην πίστη μου στον Ύιό τού Θεού, πού με άγάπησε και πέθανε έκούσια για χάρη μου.

Σχολιασμός Εύαγγελίου

Στήν εύαγγελική περικοπή αυτής τής έβδομάδας, ό Εύαγγελιστής Λουκάς μάς διηγείται μιá πολύ διδακτική παραβολή τού Κυρίου μας, αυτή τού πλουσίου και τού φτωχού Λαζάρου.

Τήν παραβολή αυτήν τή λέει ό Κύριος σαν άπάντηση στους Φαρισαίους, οί όποιοι καθώς άκουγαν τώ κήρυγμά του τόν ειρωνεύονταν. Αυτόι πού καυχόνταν ότι ξέρουν τόν νόμο και τούς προφήτες άπ' έξω, δέν μπορούσαν να κατανοήσουν τόν τρόπο με τόν όποίο σκέφτεται ό Θεός. Έτσι, όχι μόνο είχαν γίνει φιλάργυροι, αλλά και πίστευαν ότι οί πλούσιοι ήταν αυτοι πού είχαν έξασφαλίσει τή σωτηρία τους. Τήν πραγματικότητα, όμως, τήν περιγράφει ό Κύριος με τή σημερινή παραβολή.

Ζούσε κάποιος άνθρωπος όνόματι Λάζαρος, φτωχός και γεμάτος πληγές στο σώμα, ό όποίος για να τραφεί, μάζευε τά ψίχουλα πού έπεφταν άπό τώ τραπέζι ένός πλουσίου. Ό πλούσιος ζούσε μέσα στην πολυτέλεια με τά άκριβά ένδύματα και τά λουκούλλεια γεύματα να είναι μέρος τής καθημερινότητάς του. Είναι άξιοπρόσεκτο, ώστόσο, ότι τώ όνομα τού πλουσίου δέν τώ αναφέρει ό Κύριος, όχι φυσικά γιατί τώ ξέχασε, αλλά σκόπιμα, γιατί θέλει να μάς δείξει κάτι. Τώ τί θα τώ καταλάβουμε, όταν δοΰμε τήν κατάληξη τών δύο αυτών ανθρώπων.

Ὁ Λάζαρος καὶ ὁ πλούσιος εἶναι δύο πρόσωπα πὸν ἡ ἐξωτερικὴ καὶ ἡ ἐσωτερικὴ τους ἐμφάνιση εἶναι ἀκριβῶς ἀντίθετες. Τὸ σῶμα τοῦ Λαζάρου εἶναι βρώμικο, ταλαιπωρημένο καὶ γεμᾶτο πληγές, ὅπως ἀκριβῶς εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ πλουσίου. Τὸ σῶμα τοῦ πλουσίου, ἀντίθετα μὲ τὴν ψυχὴ του, εἶναι ὁμορφο, καθαρὸ καὶ ὑγιές. Ἔτσι εἶναι ἡ ψυχὴ τοῦ φτωχοῦ Λαζάρου, ὑγιῆς καὶ ἔτοιμη νὰ πλησιάσει τὸν Θεό.

Ἐφτασε ἡ ὥρα νὰ ἐγκαταλείψουν τὸν κόσμον αὐτὸ καὶ οἱ δύο καὶ νὰ καταταχθοῦν σύμφωνα μὲ τὶς πράξεις τους ἐδῶ στὴ γῆ. Τὴν ψυχὴ τοῦ Λαζάρου παρέλαβαν οἱ Ἅγιοι Ἄγγελοι καὶ τὴν παρέδωσαν στὸν Πατριάρχην Ἀβραάμ, γιὰ νὰ τὴ διαφυλάξει στοὺς κόλπους του. Καὶ ὁ πλούσιος πέθανε καὶ «ἐτάφη», ὅπως λέει ὁ Κύριος. Δὲν τὸν πῆραν οἱ ἄγγελοι, δὲν πῆγε κοντὰ στὸν Ἀβραάμ, ἀπλὰ θάφτηκε. Ἡ ζωὴ του τελείωσε μὲ τὸν θάνατό του. Γι' αὐτὸ καὶ δὲν λέει ὁ Κύριος τὸ ὄνομά του. Τὸ ὄνομα τοῦ πλουσίου πιθανὸν τὸ γινώριζαν ὅλοι ὅσο ζοῦσε, ἐνῶ τοῦ Λαζάρου κανεὶς. Δὲν ἔχει ὅμως σημασία αὐτὸ γιὰ τὸν Θεό. Τὸ ὄνομα τοῦ Λαζάρου ἔχει γραφεῖ στὸ βιβλίον τῆς ζωῆς, ἐνῶ τοῦ πλουσίου χάθηκε μαζὶ μὲ τὴν ψυχὴ του.

Ἐκεῖ στὸν Ἄδην ὅπου βρισκόταν καὶ βασανιζόταν ὁ πλούσιος, ἔστρεψε τὰ μάτια του πρὸς τὸν οὐρανὸ καὶ εἶδε τὸν Λάζαρον στοὺς κόλπους τοῦ Ἀβραάμ. Τότε, θυμήθηκε τὸν Λάζαρον καὶ ζήτησε νὰ τοῦ φέροι μιὰ σταγόνα νερὸ νὰ βρέξει τὴ γλῶσσαν του. Αὐτὸς πὸν σὲ ὅλη του τὴ ζωὴ εἶχε τὰ πάντα καὶ δὲν ἔδωσε οὔτε τὰ ἀποφάγια ἀπὸ τὸ τραπέζι του στὸν φτωχό, ζητάει τώρα ἀπὸ ἐκεῖνον ἀνακούφιση.

Ἡ ἀπάντηση ἔρχεται ἀπὸ τὸν πατριάρχην Ἀβραάμ. Ἐσύ, τοῦ λέει, ἀπέλαβες τὰ ἀγαθὰ, ὅσο ἤσουν στὴ ζωὴ, ἐνῶ ὁ Λάζαρος τὰ βάσανα. Ἐσύ τώρα βασανίζεσαι ἐδῶ, ἐνῶ ὁ Λάζαρος παρηγορεῖται. Ἐσύ, εἶναι σὰν νὰ τοῦ λέει, ὅσο ζοῦσες δὲν ἀποζήτησες κανένα ἀπὸ τὰ ἀγαθὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἄρα δὲν μπορείς καὶ νὰ ἔρθεις στὸν τόπον τῶν δικαίων. Ἡ ἀπόφαση, ἄλλωστε, δὲν εἶναι τοῦ Ἀβραάμ γιὰ νὰ σωθεῖ ὁ πλούσιος, ἀλλὰ ἔχει ἤδη παρθεῖ ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ αὐτὸς δὲν μπορεί νὰ κάνει κάτι. Γι' αὐτὸ καὶ ἀναφέρει τὸ χάσμα πὸν ὑπάρχει μεταξὺ τους.

Σὲ μιὰ ἀπέλπιδα προσπάθεια, ὁ πλούσιος ζητάει ἀπὸ τὸν Ἀβραάμ νὰ στείλει τὸν Λάζαρον νὰ βοηθήσει τοὺς ἀδερφοὺς του.

Ζητάει να πάει ο Λάζαρος να τους προειδοποιήσει για να μην καταλήξουν κι αυτοί στην κόλαση όπως ο αδερφός τους. Ούτε αυτό όμως μπορεί να το κάνει ο Άβραάμ. «Αν δεν ακούσουν τον Μωυσή και τους Προφήτες, δεν θα πεισθούν, ακόμα κι αν δοῦν κάποιον νεκρό να ανασταίνεται». Όπως έχουμε ξαναπεί, ο Θεός έπεμβαίνει με τα θαυμάσιά του, όταν αυτό είναι συμφέρον για τον άνθρωπο. Έφόσον τα μάτια της καρδιά μας είναι κλειστά, ὅτι κι αν δοῦμε, δεν θα πιστέψουμε. Αυτό θα συνέβαινε στους αδερφούς του πλουσίου. Αυτό συνέβη και με τους Φαρισαίους, αυτό συνέβη και στους Ρωμαίους που κυνηγοῦσαν λυσσαλέα τους πρώτους Χριστιανούς. Ο Κύριος ξέρει την καρδιά μας, ξέρει την προαίρεσή μας και προκειμένου να μην γίνει ἡ ἁμαρτία μας μεγαλύτερη, δεν ἐμφανίζεται.

Ἡ σημερινή περικοπή εἶναι μιὰ ὑπενθύμιση για ὅλους ἐμᾶς. Μᾶς θυμίζει ὅτι οἱ πράξεις μας σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ ἔχουν ἀντίκτυπο στὴν ἐπόμενη. Μᾶς θυμίζει ὅτι βρισκόμαστε ἐδῶ, ὄχι για νὰ καλοπεράσουμε, ὄχι για νὰ μαζέψουμε πλούτη ἢ ἐμπειρίες, ὅπως λένε ὅσοι θέλουν νὰ μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπὸ τὸν δρόμο τοῦ Θεοῦ. Εἴμαστε σὲ αὐτὴ τὴ ζωὴ, για νὰ κερδίσουμε τὴν ἐπόμενη. Ἡ πραγματικὴ μας ζωὴ, ἡ αἰώνια θὰ ξεκινήσει τὴ στιγμή τοῦ θανάτου μας. Ἄς παρακαλέσουμε, λοιπόν, τὸν Κύριο ἢ αἰώνια ζωὴ μας νὰ εἶναι δίπλα του καὶ ὄχι μακριά του. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παρινέσεις Ἁγίων

Ἱεροσύνη

Ὅρισμός

«Ἡ ἱεροσύνη εἶναι κάθαρσις τοῦ νοῦ, φέρνει κοντὰ στὸν Θεὸ τὸν ἄνθρωπο καὶ στὸν ἄνθρωπο τὸν Θεό».

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἐπη θεολογικά, Ποίημα ΛΔ' Ὅροι παχυμερεῖς, ΕΠΕ 9, 444).

Ένα τό έργο του ιερέως

«Ένα καί αυτό μόνον ἄς εἶναι ἔργο του ἱερέως, νά καθαρίζη τίς ψυχές μέ τόν βίο καί μέ τόν λόγο του, νά ὀδηγή πρός τά ἄνω μέ θεϊκές ἀνυψώσεις, γαλήνιος, νά στοχάζεται τά ὑψηλά, πού νά δέχεται μόνο ἀποτυπώσεις ἀπό τούς θείους, ἀκηλίδωτους φωτισμούς, σάν ἕνας καθρέφτης πού μέσα του δέχεται μορφές, γιά χάρι τῶν παιδιῶν νά στέλνη ἀγνές προσφορές, ὥσπου νά κἀνη προσφορά αὐτούς τούς ἴδιους. Τά ἄλλα ἄς τά ἀφήση στούς τελειότερους σέ αὐτά. Ἔτσι ἀποκτᾶ ἀσφαλισμένα θεμέλια ἡ ζωή».

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου Ἔπη εἰς ἑαυτόν. Ποίημα ΙΒ΄, Εἰς ἑαυτόν καί περί ἐπισκόπων.ΕΠΕ 10,214).

Φύλακες τῶν ψυχῶν

«Ὡ ἱερεῖς πού προσφέρετε τίς ἀναίμακτες θυσίες! Μεγαλόδοξοι φύλακες τῶν ψυχῶν! Ὡ σεῖς πού τοῦ μεγάλου Θεοῦ τό δημιουργήμα κρατάτε στά χέρια σας! Ὡ ἐσεῖς πού ἐνώνετε τούς ἀνθρώπους μέ τόν πανύψιστο Θεό. Ὡ τά θεμέλια τοῦ κόσμου, τό φῶς τῆς ζωῆς, τό θεμέλιο τοῦ λόγου».

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἔπη εἰς ἑαυτόν. Ποίημα ΙΓ΄, Εἰς ἐπισκόπους, ΕΠΕ 10,220).

Κατηγορίες

«Ὁ ἕνας εἶναι λάτρης τῆς ἀνθρώπινης ἀδυναμίας, πορεύεται μέ τίς περιστάσεις, καλάμι πού σαλεύει στόν ἄνεμο, ὄχι φάρμακο κάθε κακίας, ἀλλά παράδειγμά της. Ἐνῶ ὁ ἄλλος μέ ἀγνά χέρια πού τρέμουν φέρνει δῶρο εὐχαριστήριον γιά τήν σάρκωση τοῦ Χριστοῦ, καί γιά τά μεγάλα πάθη πού ὁ Θεός ὑπέφερε στήν γῆ, γιά νά ἐλευθερωθοῦμε ἐμεῖς ἀπό τά ἀρχέγονα πάθη μας, διότι μόνο γιά τόν Χριστό ζεῖ καί χαίρεται καί χωρίζει τήν ψυχή ἀπό τά γήϊνα μέ τήν ἀνάστασί του ἀπό αὐτά. Στούς ἀγαθοῦς ἀνθρώπους δίνει τήν ψυχή του, ἀλλά στούς κακοῦς ὑποχωρεῖ, ὅσο ὑποχωρεῖ ἡ σκληρή διαμαντόπετρα, οὔτε ἐνδιαφέρεται γιά πλοῦτο καί μεγάλες θέσεις, οὔτε γι' ἀνθρώπινη δόξα πού ἐδῶ

τελειώνει...Δυναμώνει τόν νοῦ του συνέχεια μέ άγνές σκέψεις, πλησιάζει σχεδόν στήν οὐράνια Τριάδα, καί φέρνει σχεδόν τήν εικόνα της στήν καρδιά του, θεωρώντας την ὡς μία δόξα σε τρία φῶτα καί μέ τίς άγνές του θυσίες ἀφοῦ κάνει τόν λαό ὅμοιο μέ τόν Θεό, προσφέρει στό τέλος ἀναίμακτες ψυχικές θυσίες».

(Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἔπη εἰς ἑαυτόν. Ποίημα ΙΖ', Περί τῶν τοῦ βίου διαφορῶν καί κατά ψευδοϊερέων. ΕΠΕ 10,246-248).

Συναξάρι

Οἱ Ἅγιοι Κοσμᾶς καί Δαμιανὸς 1 Νοεμβρίου

Οἱ Ἅγιοι Κοσμᾶς καί Δαμιανὸς ἦταν ἀδέρφια, τὰ ὁποῖα γεννήθηκαν καί μεγάλωσαν στή Συρία. Ὀρφανοὶ ἀπὸ πατέρα γαλουχήθηκαν μέ χριστιανική παιδεία ἀπὸ τή μητέρα τους, τήν Ἁγία Θεοδότη.

Σπούδασαν διάφορες ἐπιστῆμες, ἡ ἐπιστήμη ὅμως στήν ὁποία ἐπιδόθηκαν ἦταν ἡ Ἱατρική. Θεράπευαν τίς ἀσθένειες τῶν ἀνθρώπων καί κυρίως τῶν φτωχῶν ἀφιλοκερδῶς καί γι' αὐτὸ ὀνομάστηκαν Ἀνάργυροι.

Ἦταν, ἐπίσης, τόσο ταπεινοί, πὺ δὲν δέχονταν οὔτε τίς εὐχαριστίες τῶν ἀσθενῶν πὺ θεράπευαν καί ἀπλᾶ ἀπαντοῦσαν ὅτι ὁ ὕμνος, ἡ δόξα, ἡ σοφία, ἡ εὐχαριστία, ἡ τιμή, ἡ δύναμη καί ἡ ἰσχὺς ἀνήκει στὸν Θεό μας, στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων.

Κοιμήθηκαν εἰρηνικᾶ καί ἐτάφησαν στήν τοποθεσία Φερεμά.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείου Πνεύματος, τῇ χειρουργία, θεραπεύετε, παντοίας νόσους, σὺν Κοσμᾶ Δαμιανὲ οἱ Ἀνάργυροι, ὁ γὰρ Σωτὴρ ἱατροὺς ὑμᾶς

ἔδειξεν, εἰς περιποίησιν πάντων καὶ ἴασιν, ὅθεν ρύσασθε, παθῶν
 δυσαλθῶν καὶ θλίψεων, τοὺς πόθῳ τῷ ναῶ ὑμῶν
 προστρέχοντας.

Ἡ Ἁγία Ἑλένη ἡ ἐκ Σινώπης

1 Νοεμβρίου

Ἡ Ἁγία Ἑλένη καταγόταν ἀπὸ τὴ Σινώπη τοῦ Πόντου. Ἦταν
 κόρη τῆς οἰκογένειας Μπεκιάρη καὶ εἶχε ἀνατραφεῖ μὲ φόβο
 Θεοῦ. Στὴν ἀνατροφή της σημαντικὸ ρόλο εἶχε καὶ ὁ ἀδελφὸς
 τοῦ πατέρα της, ὁ ὁποῖος δίδασκε σὲ ἑλληνικὸ, κρυφὸ σχολεῖο
 τῆς Σινώπης.

Μιὰ ἡμέρα ἡ μητέρα της τὴν ἔστειλε νὰ ἀγοράσει κάποια
 νήματα γιὰ τὸ κέντημα. Καθὼς ὅμως ἡ Ἁγία πήγαινε στὸ
 κατάστημα, πέρασε μπροστὰ ἀπὸ τὸ σπίτι τοῦ Οὐκούζογλου,
 πασᾶ τῆς Σινώπης. Ἐκεῖνος τὴν εἶδε ἀπὸ τὸ παράθυρο, θαύμασε
 τὴν ἰδιαίτερη χάρη καὶ ὁμορφιά, πὺ ἡ ἀγνότητά της ἔδινε στὸ
 πρόσωπό της, καὶ θέλησε νὰ τὴν κάνει δική του. Ἔδωσε ἐντολὴ
 νὰ τοῦ τὴ φέρουν ἀμέσως μπροστὰ του, ἀλλὰ, ἐνῶ προσπάθησε
 πολλὰ φορὲς νὰ μιάνει τὴν Ἁγία, μία ἀόρατη δύναμη τὸν
 ἀπωθοῦσε. Ἦταν ἡ δύναμη τῆς προσευχῆς πὺ ἔκανε νοερῶς ἡ
 Ἁγία, λέγοντας συνέχεια τὸν ἐξάψαλμο.

Ὁ Πασᾶς διέταξε τότε τοὺς στρατιῶτες του νὰ τὴ φρουροῦν,
 πιστεύοντας ὅτι κάποια στιγμή θὰ πετύχαινε τὸν σκοπὸ του. Ἡ
 Ἁγία ὅμως ξέφυγε ἀπὸ τὴν προσοχὴ τῶν φρουρῶν της καὶ
 ἐπέστρεψε στοὺς γονεῖς της καὶ τοὺς διηγήθηκε ὅλα ὅσα εἶχαν
 συμβεῖ.

Ὁ Πασᾶς, μόλις ἀντιλήφθηκε τὴν ἀπόδραση τῆς κόρης, θύμωσε
 πάρα πολὺ καὶ κάλεσε τοῦ δημογέροντες, τοὺς ὁποῖους καὶ
 ἀπείλησε λέγοντάς τους ὅτι ἂν δὲν τοῦ ἐπέστρεφαν τὴν Ἑλένη,
 θὰ ἔσφαζε ὅλους τοὺς Ἕλληνες τῆς Σινώπης. Ἐκεῖνοι, τότε,
 μετὰ ἀπὸ σύσκεψη ζήτησαν ἀπὸ τὸν πατέρα νὰ παραδώσει τὴν
 κόρη του στὸν Πασᾶ γιὰ τὸ γενικὸ καλὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ
 πατέρας ἀναγκάστηκε νὰ δεχθεῖ καί, ἀφοῦ ἐνίσχυσε κατάλληλα

τὴν κόρη του, τὴν ὁδήγησε στὸν Πασᾶ. Ἐκεῖνος τὴ δέχθηκε μὲ μεγάλη χαρά, ἀλλὰ οἱ προσπάθειές του γιὰ νὰ τὴ μολύνει ἐμποδίζονταν καὶ πάλι ἀπὸ τὸ προστατευτικὸ τεῖχος τῆς προσευχῆς τῆς Ἁγίας.

Ὁ πασᾶς ἐκνευρισμένος ἔδωσε ἐντολὴ νὰ τὴν κλείσουν στὴ φυλακὴ, νὰ τὴ βασάνισουν καὶ νὰ τὴ θανατώσουν. Τὴ βασάνισαν μπήγοντας καρφιὰ στὸ κεφάλι της καὶ στὴ συνέχεια τὴν ἀποκεφάλισαν. Τὸ σῶμα καὶ τὸ κεφάλι της τὰ ἔβαλαν σ' ἓνα σακὶ καὶ τὸ ἔριξαν στὴ θάλασσα. Τὸ λείψανο, ὅμως, ὄχι ἀπλᾶ δὲν βυθίστηκε, ἀλλὰ φωτίστηκε ἀπὸ ἓνα φῶς ποὺ κατέβαινε ἀπὸ τὸν οὐρανὸ καὶ μόνο ὅταν ἔφτασε στὴν τοποθεσία Γάει, ὅπου τὰ νερὰ εἶναι μαῦρα λόγῳ τοῦ βάθους, βυθίστηκε ἐκεῖ.

Ὑστερα ἀπὸ λίγες μέρες, ἓνα ἑλληνικὸ πλοῖο ἀγκυροβόλησε κοντὰ στὸ μέρος ποὺ εἶχε βυθιστεῖ τὸ λείψανο τῆς Ἁγίας. Ὁ νυχτοφύλακας εἶδε νὰ λάμπει κάτι στὸν βυθό, εἰδοποίησε τὸν καπετάνιο καί, νομίζοντας ὅτι πρόκειται γιὰ θησαυρό, ἔστειλαν δύτες γιὰ νὰ τὸν ἀνασύρουν. Ἀνοίγοντας ὅμως τὸν σάκο βρέθηκαν μπροστὰ στὸ Ἅγιο λείψανο. Φοβούμενος τοὺς Τούρκους, ὁ καπετάνιος παρέδωσε τὸ σῶμα τῆς Ἁγίας σ' ἓνα ἄλλο πλοῖο ποὺ ἔφευγε μὲ Ἕλληνες γιὰ τὴ Ρωσία, ἐνῶ τὴν ἀγία κἀρα της τὴ μετέφερε κρυφὰ στὸν ναὸ τῆς Παναγίας στὴ Σινώπη.

Στὸν τόπο ὅπου βυθίστηκε τὸ σῶμα τῆς Ἁγίας, βγῆκε σὰν ἀπὸ πίδακα γλυκὸ νερὸ καὶ ἀπὸ τότε ἡ περιοχὴ ὀνομάστηκε Ἁγιάσματα.

Ἡ τιμία κἀρα τῆς Ἁγίας ἔκανε πολλὰ θαύματα στὴ Σινώπη, καὶ ἰδιαιτέρως θεράπευε ὄσους ἔπασχαν ἀπὸ πονοκεφάλους. Τὸ 1922 ὁ πρόεδρος τῆς Σινώπης τὴ μετέφερε στὴ Θεσσαλονίκη καὶ τὴν ἐναπέθεσε στὸν Ἱερὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Μαρίας στὴν Ἄνω Τούμπα, ὅπου φυλάσσεται μέχρι σήμερα θαυματουργῶντας καὶ εὐωδιάζοντας.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῆς ἀγνείας τὸ ἄνθος τὸ εὐωδέστατον, καὶ Σινώπης τὸ κλέος καὶ θεῖον βλάστημα, Παρθενομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἐλένη πάνσεμνε, ἡ ἀθλήσασα στερρῶς, καὶ καθελοῦσα τὸν ἐχθρόν, τῆς πίστεως τῇ δυνάμει, διὰ παντὸς ἐκδυσώπει, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δρώμενα

Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Πολιούχου τῆς Θεσσαλονίκης 2024

Σὲ πανηγυρικὸ κλίμα ἐορτάσθηκε σήμερα ἡ μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου καὶ ἡ Ἀπελευθέρωση τῆς Θεσσαλονίκης ἀπὸ τὸν τουρκικὸ ζυγὸ στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀφ' ἐσπέρας, στὸν Μέγα Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος συγχοροστατούντος τοῦ Μητροπολίτου μας τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου. Στὸ τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ σὲ σύντομο λόγο του ὁ Σεβ. Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ἀνέφερε ὅτι ἡ καρδιά τοῦ Ἁγίου Δημητρίου ἦταν κατοικητήριον τῆς ἄνω Ἱερουσαλήμ καὶ παρουσίασε τὸν βίον του ὡς ἓνα παράδειγμα πρὸς μίμηση γιὰ τὴν σημερινὴν χριστιανότητα.

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς, ὁ ποιμενάρχης λόγω ἴωσης δὲν μπορούσε νὰ παραστεῖ τῶν ἀκολουθιῶν καὶ τῆς Θείας Λειτουργίας καὶ τιμητικῶς ὁ Σεβασμιώτατος Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος χοροστάτησε τοῦ ὄρθρου καὶ προεξῆρχε στὸ Ἀρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο, ὅπου συλλειτούργησε μὲ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ.

Κλήμεντα, συνεπικουρούμενοι ἀπὸ τὸν ἱερὸ κλῆρο. Εὐθὺς ἀμέσως μετὰ τὴ Θεία Λειτουργία ἐτελέσθη Μεγάλη Δοξολογία καὶ ἐπιμνημόσυνη δέηση ὑπὲρ τῶν ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως πεσόντων ὑπὲρ τοῦ Ἑθνους ἡμῶν καὶ ἐψάλη ὁ Ἑθνικὸς Ὑμνος.

Τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἑορτῆς ἐκφώνησε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος καὶ τόνισε τὴν ὑπομονὴ τοῦ Ἁγίου ὡς μέσο σωτηρίας, τὸ ὁποῖο εἶναι χαρακτηριστικὸ τοῦ χριστινοῦ ἀπὸ τὴν πρώτη ἐποχὴ τῆς Ἐκκλησίας μας μέχρι καὶ σήμερα.

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἱερῶν ἀκολουθιῶν πραγματοποιήθηκε μὲ τὴ δέουσα μεγαλοπρέπεια ἡ Λιτάνευση τῆς Ἱερᾶς Εἰκόνος τοῦ Ἁγίου Δημητρίου πρὸς ἀγιασμόν τῆς πόλεώς μας, προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀττικῆς κ. Χρυσοστόμου, συνοδευόμενο ἀπὸ τὸν Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμεντα καὶ τὸν ἱερὸ κλῆρο, μὲ τὴ φιλαρμονικὴ μπάντα τοῦ Παπαφείου Ἰδρύματος νὰ ἀποδίδει τιμές. Τὴν πομπὴ συνόδευσαν, ἐπίσης, παιδιὰ καὶ νέοι ντυμένοι μὲ παραδοσιακὲς φορεσιῆς καὶ τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα ποὺ ἦλθε διὰ νὰ τιμήσει τὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου. Τέλος, παρετέθη ἡ καθιερωμένη Τράπεζα Ἀγάπης ἀπὸ τὴ Φιλόπτωχο Ἀδελφότητα «Παναγία Γοργοεπήκος».

Άγιου Μάρτυρος Νέστορος 2024

Μεθέορτα τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, τῆ μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Νέστορος, μαθητοῦ αὐτοῦ, τίμησε σήμερα ἡ Θεσσαλονίκη στὸν πανηγυρίζοντα ὁμώνυμο Ἱερὸ Ναὸ, ὁ ὁποῖος βρίσκεται πλησίον τοῦ Μαρτυρίου τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, στὸ κέντρο τῆς Θεσσαλονίκης.

Στὸν Μέγα Ἀρχιερατικὸ Ἑσπερινὸ στὸ μικρὸ μὰ κατανυκτικὸ ἐκκλησάκι χοροστάτησε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, πλαισιούμενος ἀπὸ τὸν ἱερὸ κλῆρο. Ἐπίσης, ἀνήμερα τῆς ἐορτῆς χοροστάτησε στὸν Ὅρθρο καὶ προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θείας Λειτουργίας ὅπου κήρυξε καὶ τὸν θεῖο λόγο.

Στὴν ὁμιλία του ὁ Σεβασμιώτατος ἀναφέρθηκε στὸν βίο τοῦ Ἁγίου Νέστορος τονίζοντας τὴν ὑπακοή του, ὅτι δηλαδὴ στὸ μαρτύριο τὸν ὁδήγησε ἡ ὑπακοή στὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἀκόμη, ἀνέφερε πὼς πρωτίστως εἶχε ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, ἀλλὰ ταυτόχρονα εἶχε ἀγάπη καὶ σεβασμὸ πρὸς τὸν πνευματικὸ του καθοδηγητή.

Τέλος, ἀκολούθησε μὲ ἱεροπρέπεια ἡ περιφορὰ τῆς Ἁγίας Εἰκόνας τοῦ Μεγαλομάρτυρος στὶς πέριξ τοῦ Ναοῦ ὁδοῦς.

Κυριακή Πάντων τῶν ἐν Θεσσαλονίκη Ἁγίων 2024

Κλείνει σήμερα τὸ ἐορταστικὸ τριήμερο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, μὲ τὴν ἡμέρα νὰ εἶναι ἀφιερωμένη σὲ ὅλους τοὺς ἐν Θεσσαλονίκη Ἁγίους, τῶν ὁποῖων ἡ μνήμη τιμήθηκε μὲ κάθε μεγαλοπρέπεια μὲ Πολυαρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο στὸν Καθεδρικὸ Ἱερὸ Ναὸ τῶν Ἁγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν.

Ὁ Παναγιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Γρηγόριος χοροστάτησε στὸν Ὅρθρο καὶ προεξῆρχε τῆς Ἀρχιερατικῆς Θεΐας Λειτουργίας, συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσοστόμου καὶ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ταλαντίου κ. Καλλινίκου.

Τὸν θεῖο λόγο κήρυξε ὁ Σεβασμιώτατος Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος ποὺ ἀνέπτυξε τὴ σημερινὴ Εὐαγγελικὴ περικοπὴ, γιὰ τὴν ἀνάστασι τῆς κόρης τοῦ Ἰαείρου καὶ τὴ θεραπεία τῆς αἰμορροῦσης γυνῆς. Μεταξὺ ἄλλων, μίλησε γιὰ τὸ κατὰ πόσο ὁμοιάζει ἡ πίστη μας μὲ ἐκείνη τῆς αἰμορροῦσης γυνῆς ποὺ πίστεψε ὅτι θα θεραπευθεῖ μόνο τὸ ἄγγιγμα τοῦ Κυρίου καὶ γιὰ τὸ κατὰ πόσο εἴμαστε πραγματικοὶ χριστιανοί, τονίζοντας ὅτι ὅλοι τὸν συνθλίβουμε καὶ διερωτώμενος ποιὸς τὸν ἀγγίζει.

Τέλος, ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας ἀναφέρθηκε ἐπιγραμματικὰ στοὺς ἐν Θεσσαλονίκη Ἁγίους, ποὺ τὴ μνήμη τοὺς ἐορτάσαμε σήμερα, καὶ εὐχαρίστησε τοὺς Ἀρχιερεῖς ποὺ τίμησαν τὴ Θεσσαλονίκη καὶ τοὺς Ἁγίους τῆς καὶ παρευρέθησαν στὸ Κοινὸ Ποτήριο τῆς Ζωῆς.

Τὴν κοινωνία ἀγάπης μετὰ ἀπὸ τὸ Πολυαρχιερατικὸ Συλλεΐτουργο στὸν κατάμεστο ναὸ τῶν

Ἄγιων Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐπιστέγασε τράπεζα αγάπης γιὰ ὅλους ἀπὸ τὴ Φιλόπτωχο Ἀδελφότητα.

Συνοδικὴ ἐκδήλωση πρὸς τιμὴν τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου 2024

Τὸ ἑορταστικὸ τριήμερο τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου ὀλοκληρώθηκε μὲ ἀποκορύφωμα τὴν Συνοδικὴ Ἐκδήλωση, ἡ ὁποῖα ἔλαβε χώρα τὸ ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς στὸ Κέντρο Πολιτισμοῦ «Χρῆστος Τσακίρης», στὴ Σταυρούπολη Θεσσαλονίκης.

Τὴν ἐκδήλωση, ἡ ὁποῖα ἀποτελοῦνταν ἀπὸ τρία μέρη, προλόγισε ὁ π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης, ἐφημέριος τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης, πὺ ἀναφέρθηκε στὸν βίο καὶ στὸ μαρτύριο τοῦ Ἁγίου.

Στὸ Α΄ μέρος τῆς ἐκδήλωσης ἀκούστηκαν ὕμνοι τοῦ Ἑσπερινοῦ καὶ προσόμια ἀπὸ τὸν Μέγα Ἑσπερινὸ τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, οἱ ὁποῖοι ἀποδόθηκαν ἀπὸ τὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ κ. Νικολάου Πολύχρου.

Στὸ Β΄ μέρος τῆς ἐκδήλωσης πραγματοποιήθηκε ὁμιλία τοῦ Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γρηγορίου μὲ θέμα: 100 χρόνια μαρτυρίας καὶ προβληματισμοῦ.

Στὴν ὁμιλία τοῦ ὁ Παναγιώτατος Ποιμενάρχης μας μεταξύ ἄλλων ἀναφέρθηκε στὸ πρόσωπο τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, πὺ ἔχει τὴν ἰκανότητα νὰ ἐνώνει, νὰ θαυματουργεῖ καὶ νὰ

ἐλευθερώνει, τὸ ὁποῖο συνέδεσε μὲ τὸ ἐλεύθερο πνεῦμα καὶ τὸ φρόνημα τοῦ Ῥωμηοῦ -«λογισμικὸ Ῥωμηὸς» ὅπως τὸ χαρακτήρισε - ποὺ πιστεύει στὸν Ἀληθινὸ Θεὸ κατὰ τὴν Ὁρθόδοξη Πίστη. Αὐτὴ τὴν πίστη καὶ τὸ φρόνημα ποὺ δοκιμάζονται ἀκόμα ἀπὸ τὴν ἡμερολογιακὴ διάσπαση. Μιὰ διάσπαση ποὺ προωθήθηκε μὲ τὸ πρόσχημα τῆς ἐνότητας. Μιὰ διάσπαση γιὰ τὴν ὁποῖα καλούμαστε ὅλοι μας νὰ ἀναλογιστοῦμε τὴν προσωπικὴ μας εὐθύνη. Τὴν εὐθύνη νὰ ἀφουγκραστοῦμε τὴ Ῥωμηοσύνη ποὺ ἀπαιτεῖ τὴν ἐν Χριστῷ ἐπικοινωνία μεταξὺ νέου καὶ παλαιοῦ σὲ πλαίσιο ποὺ νὰ θεραπεύει, νὰ προσανατολίζει καὶ νὰ ἐπανεφέρει τὴν τάξη ἐκεῖ ὅπου λειτουργεῖ ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος, σὲ ἓνα κοινὸ, σύμφωνο μὲ τὴν Παράδοση, ἐορτολόγιο, τὸ παλαιό, τὸ ὁποῖο σήμερα ἀκολουθεῖ ἡ μεγάλη πλειοψηφία τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν. Τόνισε, ἐπίσης, ὅτι γιὰ αὐτὸ ἀπαιτεῖται ἡ

Θεανθρώπινη Παρουσία, δηλαδή χρειάζεται μετάνοια καὶ προσευχή. Τέλος, κάλεσε ὅλους σὲ ἐγρήγορηση λέγοντας πὼς ἔχουν ἤδη περάσει 100 χρόνια καὶ διερωτώμενος «πόσος ἄραγε λειτουργικὸς χρόνος, χρόνος ἐνότητας, μᾶς ἔχει ἀπομείνει;».

Ἀκολούθησε τὸ Γ' καὶ τελευταῖο μέρος τῆς ἐκδήλωσης ἀπὸ τὴ Χορωδία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ποὺ ἔψαλλε ὕμνους τοῦ Ὁρθρου, καθὼς καὶ τὰ καθίσματα καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Δημητρίου, ἐνῶ ἔκλεισε μὲ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεομήτορος.

Στὴν ἐκδήλωση παρέστησαν οἱ Σεβασμιώτατοι Μητροπολίτες Πειραιῶς καὶ Σαλαμῖνος κ. Γερόντιος, Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας κ. Χρυσόστομος, Φιλίππων καὶ Μαρωνείας κ. Ἀμβρόσιος, Λαρίσης καὶ Πλαταμῶνος κ. Κλήμης καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ταλαντίου κ. Καλλίνικος, τοὺς ὁποίους ὁ Παναγιώτατος ευχαρίστησε γιὰ τὴν τιμητικὴ τους παρουσία.

Εάν θέλετε να λαμβάνετε δωρεάν στο e-mail σας το ηλεκτρονικό περιοδικό «Πνευματικά Σημειώματα» μπορείτε να στείλετε στην διεύθυνση imthesgrafeio@gmail.com τα στοιχεία σας.

Όνομα, Επώνυμο, Τηλέφωνο με θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικά Σημειώματα»

Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Υπεύθυνος Ἔκδοσης:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

